

POSUDEK

vedoucího práce na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: Ester Karasová
Téma bakalářské práce : Syndrom přeživších holocaust a jeho přenos na další generace
Vedoucí práce : PhDr. Ivana Nováková

Téma práce, které si autorka zvolila, je v současné době stále aktuální a z psychologického hlediska zajímavé. Jeho zpracování bylo náročnější, protože mu zatím v naší odborné literatuře nebyla věnována velká pozornost a v osobní rovině se jedná o téma citlivé. Studentka hledá odpověď na otázku, proč se lidé přeživší holocaust nemohou i po dlouhé době zbavit svých negativních zážitků a zkušeností a jak se důsledky přenáší i na další generaci.

Teoretická část výrazně převažuje nad částí praktickou, je dobře členěná, náměty jednotlivých kapitol korespondují se základním tématem, mají logickou návaznost. Zvláště zajímavé jsou stěžejní kapitoly o syndromu přeživších holocaust a o přenosu traumatu na další generace, kde autorka čerpala i ze zahraniční literatury.

Ve své práci vhodně použila metodu polostrukturovaného rozhovoru a částečně introspekci. Vedení rozhovorů, jak uvádí autorka, nebylo vždy jednoduché, zvláště proto, že jde o citlivá a intimní témata. I proto je škoda, že v práci nemohly být uvedeny popisy rozhovorů, kde mohla dokumentovat, jak získala dotazované ke spolupráci. Čtenář je už přímo seznámen s myšlenkovým zpracováním získaného materiálu podle stanovených okruhů tak, jak byly popsány v teoretické části. Poznatky dokládá citacemi z rozhovorů. V kapitole 3.3.1 řeší otázku tabuizace či otevřenosti ve vztahu k holocaustu. Snaží se zde zmapovat způsoby vyrovnávání se s touto událostí, zachytit různé mechanismy paměti, které se v této souvislosti objevily, pochopitelné zkreslování vzpomínek i lpění na některých představách, „zakonzervování“ určitého pohledu, který se pak může negativně odrážet v reálných vztazích. Vysledovala dvě extrémní reakce, na jedné straně velice emotivní projevy, na straně druhé mlčení, za kterým se ale skrývají nezpracované negativní zážitky. Důsledky tohoto jevu ve vzájemné komunikaci zaznamenala i sama pisatelka. V kapitole 3.3.2 se zabývá otázkou židovské identity a rozdíly mezi druhou a třetí generací. Z rozhovorů dospívá k myšlence, že obě generace se cítí s židovstvím spjata, i když druhá generace si tuto identitu vědomě nepřipouští. Zajímavá je kapitola 3.3.3, která popisuje dopad syndromu přeživších na další generaci. Objevuje se tu téma významu jídla, loučení, vyjadřování emocí, kladení vysokých nároků a očekávání. Autorka také vysledovala rozdílný způsob zpracování tématu holocaustu u matek a otců. Poslední kapitola uvádí různé typy terapie syndromu přeživších, se kterými se dotazovaní setkali. Nejčastějšími problémy, pro které vyhledali pomoc, byla neschopnost separace od rodičů, pocity viny, neuspokojená potřeba lásky a uznání. Kladně hodnotím, že se autorka podělila o své pozitivní osobní zkušenosti s rodinnými mapami a rodinnou rekonstrukcí. Na závěr stručně porovnává situaci u nás a v zahraničí co se týče skupinové terapie a svépomocných skupin.

Práce splnila svůj cíl. Teoretická část poskytuje dostatek srozumitelně podaných informací k danému tématu. Metoda rozhovoru byla dobře zvolena, škoda, že studentka více nepracovala se získanými informacemi. I při uchování anonymity se mohlo v práci objevit více informací vzhledem k počtu dotazovaných a množství základních otázek. Nicméně kvalitativním zpracováním údajů přehledně zmapovalo zkoumanou problematiku. Vyjadřovací schopnosti autorky jsou vysoce nadprůměrné. Pracovala s dostatečným okruhem literatury, čerpala i z cizojazyčných zdrojů.

Závěrem chci kladně ohodnotit, že téma práce je osobní, zájem a přístup pisatelky je autentický. Z celé práce je patrné že jí nešlo jen o povinné napsání závěrečné práce, ale že se zabývá problémem, jehož řešení vnímá jako důležité i pro sebe.

Hodnocení: Doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace: výborně – velmi dobře (výsledná známka dle obhajoby)

7.5.2009

Podpis vedoucího práce:

